

Panowie Rektorzy,

Wysoka Rado,

Szanowni Doktorzy,

Szanowni Studenci i Absolwenci,

Drodzy Goście i Przyjaciele Wydziału Filologicznego,

Na wstępie chciałbym przywitać naszych Szanownych Gości, którzy zaszczycają nas swoją obecnością, Pana prorektora ds. rozwoju i finansów, prof. dr. hab. Mirosława Krajewskiego oraz Pana prof. dr. hab. Józefa Arno Włodarskiego, prorektora ds. studenckich. Witam wszystkich Gości, Szanowne Koleżanki i Kolegów, a szczególnie naszych najmłodszych kolegów, którzy w czasie tej uroczystości zostaną immatrykulowani i formalnie wstąpią do naszej wspólnoty.

Dziś po raz drugi inaugurację roku akademickiego, nasze wydziałowe święto obchodzimy jako wspólnota Wydziału Filologicznego. Wydział, decyzją Senatu Uniwersytetu Gdańskiego, powstał 1 września 2008 roku. Wysoki Senat, mając na względzie dojrzałość i siłę naukową, oraz uznając zasadne ambicje filologów i historyków przychylił się do ich prośby, by mogli stworzyć własne wydziały.

Nasz wydział, Wydział Filologiczny, jest kadrowo największym Wydziałem Uniwersytetu z 315 pracownikami naukowo-dydaktycznymi i dydaktycznymi, spośród których 72 to profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni. Liczba studentów jest nieco większa niż rok temu (około 4000), i na wszystkich kierunkach i specjalnościach jest nas więcej niż przed rokiem. W tym roku na studia stacjonarne i niestacjonarne przyjęliśmy 1770 osób, a na studia doktoranckie prawie 100. Pod względem ilości kierunków i specjalności jesteśmy również najbardziej zróżnicowanym wydziałem. A kierunki te to polonistyka, kulturoznawstwo, logopedia, anglistyka, germanistyka, romanistyka, filologia rosyjska, sławistyka, skandynawistyka, filologia klasyczna, translatoryka, rosjoznawstwo i amerykanistyka, a od tego roku jeden nowy kierunek -lingwistyka stosowana- i jedna nowa specjalność: kaszubistyka. Następne kierunki są przygotowywane: najszybciej powstanie zapewne sinologia.

Proces dynamicznego rozwoju filologii na naszym wydziale rozpoczął się cztery lata temu, a jeśli włączyć okres przygotowań to co najmniej pięć lat temu. Zaowocował powstaniem najpierw kulturoznawstwa cztery lata temu, powstaniem translatoryki trzy lata temu, unikatowej logopedii oraz amerykanistyki dwa lata temu oraz lingwistyki stosowanej w tym roku. W najbliższym czasie, jeśli wszystko pójdzie dobrze, utworzymy studia artystyczne oraz edytorstwo i zarządzanie informacją, a za dwa lata sinologię. Już w tym roku jedna z naszych koleżanek wyjechała do Chin, do Harbinu, by na tamtejszym uniwersytecie współtworzyć drugą, po uniwersytecie pekińskim, polonistykę w Chinach. Wyłoniliśmy także 5 studentów, którzy w tym roku będą uczestniczyć w unikatowym programie Master Duo, prowadzonym przez nasz Uniwersytet i Uniwersytet Duisburg –Essen. Również w tym roku akademickim w ramach tego programu pierwsi niemieccy studenci odwiedzą nasz Uniwersytet.

Poprzedni rok akademicki był nie tylko pierwszym rokiem działania w nowych ramach formalnych, ale był też rokiem, gdy z żalem pożegnaliśmy naszych kolegów. Odeszli od nas pani mgr Róża Pałubicka i pan mgr Milan Duskov. Pani Róża Pałubicka od dziesiątków lat kierowała sekretariatem Instytutu Historii i bardzo się z nami wszystkimi zżyła. Pan Duskov był ostatnio pracownikiem UAM, ale poprzednio przez wiele lat pracował na naszej slawistyce i zostawił tu wielu kolegów i wykształconych serbistów. Oboje byli z nami, dzielili się swoją wiedzą i mądrością, śmiechem a czasem swoimi troskami. Wnieśli niezapomniany wkład w to kim jesteśmy i czym jest nasz wydział. Będzie nam ich brakować. Uczcijmy ich pamięć chwilą ciszy.

Kontynuowaliśmy nasze wspólne wysiłki nad tym, by nasz wydział był jeszcze bardziej pociągający dla nowych kandydatów na studia. Pracę nad doskonaleniem dziesiątków programów studiów kontynuowali dyrektorzy instytutów, kierownicy katedr i liczni członkowie zespołów przez nich powołani. Dzięki nim mamy system kształcenia „kompatybilny”, jak to się brzydko mówi z angielska, z wszystkimi znaczącymi systemami kształcenia na poziomie wyższym na świecie. Wszystkim, którzy w ten trudny proces byli zaangażowani serdecznie za ich wysiłek dziękuję.

Chciałbym w tym miejscu pokłonić się Jego Magnificencji Rektorowi Bernardowi Lammkowi i podziękować w imieniu wydziału za to, że uznał nasze potrzeby i kontynuuje prace nad przygotowaniem nowego gmachu dla naszego wydziału, a konkretnie dla neofilologicznej jego części. W ubiegłym roku został rozstrzygnięty konkurs na projekt tego

budynku. Później trwały prace nad wprowadzeniem do projektu niektórych naszych dalszych postulatów co do jego funkcjonalności i wyglądu, a ostatnio, 1 października Marszałek Województwa Pomorskiego przekazał na ręce JM Rektora list, w którym Rada Województwa Pomorskiego postanawia przekazać 23 mln złotych z funduszy europejskich na jego budowę. Panie Marszałku, Magnificencjo, bardzo się z tego cieszymy i serdecznie dziękujemy.

Dokładamy wszelkich starań by nasz wydział był jeszcze silniejszy, jeszcze bardziej spójny, jeszcze skuteczniej przyciągał wielkie rzesze studentów niż obecnie i by się cieszył jeszcze silniejszą pozycją na naszej uczelni i większym prestiżem w świecie naukowym niż obecnie. A to wielkie wyzwanie i zadanie. Ale miniony rok wskazuje, że możemy mimo kryzysu, który podobno mamy, mierzyć siły na zamiary a nie zamiar podłóg siły.

Szanowni Państwo,

Dziś na naszym wydziale inauguruje rok akademicki 2009/2010. Jest to nasze święto. Święto przede wszystkim tych wszystkich, którzy z tym wydziałem są w szczególny sposób związani: pracowników, od administracji począwszy na nauczycielach akademickich skończywszy, studentów, szczególnie tych pierwszorocznych, absolwentów wszystkich poziomów kształcenia – licencjatów, magistrów i doktorów, oraz tych, którzy na tym wydziale uzyskali prawo do samodzielności naukowej, naszych doktorów habilitowanych. Przyjmijcie wszyscy Państwo nasze najlepsze życzenia powodzenia na następnych etapach Waszej kariery zawodowej i naukowej. Daliśmy Wam to co mamy najlepszego: naszą wiedzę i nasz szacunek dla drugiego człowieka. Zwracam się też do studentów: spotkacie tu lub już spotkaliście swoich mistrzów i nauczycieli, którzy, mam nadzieję tak, jak w mojej pamięci o moich mistrzach i nauczycielach, pozostaną na zawsze w Waszej wdzięcznej pamięci. Mam nadzieję, że wraz z upływem lat wasz szacunek i uznanie dla nich będzie niezmiennie rosło.

Waszym rodzicom i Waszym najbliższym, którzy wraz z Wami będą dzielić trudy studiowania życzę, by mogli w pełni uczestniczyć w Waszej radości i dumie z Waszych osiągnięć.

Dziękuję za uwagę.